

за успешно воюване. . . На свой редъ, и турцитѣ се готвѣха за действия противъ България. . .

Изобщо, на положението на Страната ни при започване Между-съюзнишката война бѣше едно отъ най-тежкитѣ: предстоеше кървава борба срещу всички съюзници, чиито войски бѣха добре отпочинали, и стоеха здраво окопани въ Македония; Румъния застрашаваше нашия тилъ, а Турция чакаше минутата, за да си възвърне загубеното.

При такава обстановка Българското главно командване прехвърли войскитѣ ни отъ Чаталджа, Одринъ и Булаиръ въ Македония, а следъ това реши да тури въ действие и силата.

Въ началото на юний българската войска бѣ прехвърлена на западъ — срещу силитѣ на бившитѣ съюзници, и развърната въ петъ армии (отъ северъ на югъ) така:

I армия — генералъ-лейтенантъ Василъ Кутинчевъ — две дивизии — северно отъ Балкана, въ района Видинъ—Берковица, за действия къмъ долината на р. Тимокъ.

III армия — генералъ-лейтенантъ Радко Димитриевъ — три пехотни и една конна дивизии — въ района на Цариградъ—Сливница—Трънъ, за прикриване София и действия въ долината на р. Морава.

V армия — генералъ-майоръ Ст. Тошевъ — две и половина дивизии — въ района Радомиръ—Кюстендилъ, за преграждане посоката отъ Крива Паланка за София и за действия къмъ Куманово—Скопие.

IV армия — генералъ-лейтенантъ Силиянъ Ковачевъ — петъ дивизии — въ района Радовишъ—Щипъ—Кочане, за действия срещу сръбскитѣ войски.

II армия — генералъ-лейтенантъ Никола Ивановъ — три дивизии — въ района Дойранъ—Орфано—Кавала, за действия срещу грѣцкитѣ войски.

Общъ резервъ — 6-а пех. Бдинска дивизия, въ гр. Струмица.

Срещу Турция бѣха оставени съвсемъ слаби сили (около една пехотна бригада) а срещу Румъния — нищо.

Отначало 5-а Дунавска дивизия влизаше въ състава на I армия.

II — ПРЕВОЗВАНЕ И ПОХОДЪ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ КЪМЪ СРЪБСКАТА ГРАНИЦА.

На 26-и май¹⁾ 1913 година, следъ пътуване две нощи и единъ день по море, Полкътъ пристигна въ гр. Варна. Посрещането на частитѣ отъ 5-а дивизия бѣше тържествено: на Пристанището бѣ излъзълъ цѣлиятъ градъ. При слизането си на брѣга, командирътъ на дивизията, генералъ Христовъ, бѣ приветствуванъ отъ варненския кметъ съ прочувствена речъ и обкиченъ съ лавровъ вѣнецъ. При разтоварването на 18-и полкъ, всрѣдъ голѣмо общо

¹⁾ Сутринята.